

bevist om, at man, naar man vilde gjøre sig ret megen Umage, ogsaa kunde finde meget god Grund for, at Staten tillige burde bortskænke den anden Eiendom, saaledes at den kom til at opoffre baade det ene og det andet Activ, uden nogetsteds at finde nogenformelst Erstatning. Naar Staten nu har en anden Anvendelse for sine Midler ligeledes til Forsvarsvæsenet, saa er det naturligt, at den ikke bortgiver de Activer, som tilhøre Forsvarsvæsenet, uden at faae en Erstatning derfor, og jeg har navnlig, da jeg har været nødsaget til at anføre om en extraordinair Bevilling i dette Niemed, ladet mig det være magtpaaliggende at paavise, at der ogsaa ud af selve Forsvarsvæsenet kunde staffles Resourcer til Dækning af nogle af de Udgifter, som maatte være nødvendige til Statens Forsvar.

Jeg skal nu med Hensyn til den nuværende Demarcationslinie og med Hensyn til den Indrømmelse, der blev gjort i 1852, bemærke, at det Terrain, som ligger indenfor Søerne, til alle Tider har været undergivet de Indskrænkninger, som den militaire Servitut medfører. Man har flyttet Demarcationslinien udenfor den nuværende Linie frem og tilbage, man har til visse Tider berøvet Eiendomsbesidderne deres Byggefrihed og atter givet dem den tilbage, men indenfor den nuværende Demarcationslinie har Indskrænkningen altid bestaaet siden 1661. Naar man i 1852 tilstod Byggefrihed ved at indflytte Demarcationslinien til det Sted, hvor den nu ligger, uden derfor at kræve nogen Erstatning, saa troer jeg, at dette ligefrem kan forklares derved, at man ikke i sin Tid havde givet Erstatning, man havde ikke expropriert Eiendommene derude, man havde ikke givet Eierne nogen Erstatning for den Byggefrihed, man berøvede dem; men Forholdet er anderledes indenfor Demarcationslinien, thi der har man i sin Tid givet Erstatning. Siden den Tid ere disse Eiendomme gaaede fra Haand til Haand for en meget lav Priis og staae den Dag idag endnu i en meget lav Priis, som Følge af den Servitut, der paahviler dem.

Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har bemærket, at der var blevet speculeret i disse Eiendomme, og at Folk vare saa overbeviste om, at Byggefriheden maatte blive indrømmet for Intet, at visse Eiendomme vare blevne betalte dyrere nu end forhen, netop med denne Udfigt for Die, saa skal jeg i den Henseende kun udtale, at det har været en vidtseende og klog Speculant, som har kjøbt disse Eiendomme, idet dette ogsaa efter Regjeringens nærværende Forslag vil være en særdeles god Speculation. Dersom Bedkommende har kjøbt en Eiendom til 3 Rd. pr. Quadrataalen, naaget den kun var 1 Rd. værd pr. Quadrataalen, saa vil, som Følge deraf, fordi Værdien nu er mindre, det, han kommer til at erlægge for Servitutens Ophævelse, blive mindre, end det ellers vilde have været. Det samme ærede Medlem har meent, at Regjeringen gjorde et Greb ned i Lommen paa disse Eier, men jeg troer rigtignok, at man suarere vil kunne sige det Modfattede, at Regjeringen putter Noget i disse Eieres Lommer. Her er ikke Tale om at tage Noget ud af nogen Mand's Lomme, men her er Tale om at sætte Eierne af disse Grunde istand til at sælge dem til en langt højere Priis end den, de nu kunne naae for dem; her er kun Tale om, at Staten efter en meget moderat Scala bør deeltagiggjøres i den Binding, som er en Følge af denne Foranstaltning. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds bemærkede, at vi ikke vare saaledes stillede, at vi kunne gjøre et saa stort Offer, som det vil være at overlade Eierne den halve eller rigelig den halve Værdiforhøielse, eller, at hvis Staten overhovedet havde Krav paa denne Værdiforhøielse, da burde den tage den hele, saa vil jeg kun dertil bemærke, at der ogsaa er andre Momenter, end netop Ophævelsen af denne Servitut, som gjøre sig gjældende ved den eventuelle Værdiforhøielse. Dertil hører ogsaa, at Staten paatager sig at aabne nye Forbindelseslinier mellem den indre og ydre By, saa at overhovedet disse Eiendomme brin-